



Елисавета Багряна

Ден утрешен

1

ПАК ПРИСТЪПЯШ, пак си тук, на прага,
тайнствена, забулена жена,
чийто поглед вечността досяга
и гори с незначайна светлина.

Що покрива твойто покривало,
що ни сочат твоите ръце?

В щастие и обич засияло,
жаждано, сънувано лице,
и извил нагоре в далнината
под звезди, които в сън горят,
към разтворените двери на зората,
нашият безспир възхождащ път?...

Ето, пак, отрудени, грижовни,
тази вечер ставаме деца –
вярваме в измамните световни,
чакаме с разтворени сърца.

2

КЪМ ТЕБ НЕ СОЧИ пътя ни стрелка, нито компас,
не води нито праг изтрит, нито врата.
Къде е твоето начало? Кой е твоят час?
Дали си бил? Ще дойдеш ли ти пак в света?

Към твой образ милионите очи са впити
с молба, закана или ропот мълчалив.
От тебе чакат: гладният – да го наситиш,
нешащният – да го направиш ти щастлив.

Дали като безбурен изгрев ще огрееш ти,
или ще гръмнеш над света като снаряд,
не знаем, но с надежда в теб сърцето ни тупти –
ден утрешен, ден чакан – вечно нов и млад!

3

ТИ НЯМА ДА ИЗГРЕЕШ ГОРЕ сред звездите,
като светия дух да слезеш над главите ни.
Ти нямаш име, нямаш облик, място, време,
неуловимо е развихреното стреме
на устремената ти колесница огнена.
И кой – бил верующ, неверник, брат и враг –
би смял да каже, че в живота си е смогнал
да стигне или спре неспирния ти бяг?

По този път и нашите бащи са вчера
вървели с пламъка свещен да те намерят.
И знаем – няма да изгрееш сред звездите,
като светия дух да слезеш над главите ни.
Сами тук долу трябва да те създадем –
с ръцете си, с духа си, с наша кръв и плът –
и в твое име да живеем и да мрем,
но да пробием, бъдеще, за тебе път!

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11749>]